

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΜΥΛΩΝΑ *

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

κ. ΛΕΩΝΙΔΑ Θ. ΖΕΡΒΑ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὑποδέχεται σήμερον ἐπισήμως τὸ νέον αὐτῆς μέλος, τὸν Καθηγητὴν κ. Γ. Μυλωνᾶν, ἐπιλεγέντα κατὰ τὴν 973ην συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1970.

Κύριε Συνάδελφε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας ὑποδέχομαι καὶ χαιρετίζω ὑμᾶς εἰσερχόμενον σήμερον ἐπισήμως εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ὡς μέλος τῆς Τάξεως Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν. Καλῶς ἤλθατε εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον τῆς Μητροπόλεως, τὴν Ἀκαδημίαν, μίαν τῶν πολλῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ πολιτισμένου κόσμου, τῶν ὁποίων ὄλων τὸν θεμέλιον λίθον κατεθέσατε ἀρχικῶς ὑμεῖς οἱ Ἴωνες πρὸ χιλιετηρίδων· διότι εἰς τὴν γενέτειράν σας διετυπώθη τὸ πρῶτον καὶ διεκηρύχθη ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν σοφίαν αὐτὴν καθ' ἑαυτήν, ἡ Φιλοσοφία, ὡς «θεωρία» ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἐλευθέρα πλέον ἀπὸ κάθε ὠφελιμιστικὴν προσδοκίαν. Ἐκτοτε, ἡ γνῶσις θεωρεῖται ὡς κατὰ τὴν οὐδέτερον, ἐνῶ ἡ ἀξία της ἀφήνεται νὰ καθορισθῇ ἀπὸ τὸν τρόπον χρησιμοποίησώς της ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀναφερόμενος εἰς πλέον πρόσφατον παρελθόν, τοῦ ὁποίου οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκονται πολὺ πλησίον μας καὶ τὰ προβλήματα τῶν εἶναι περισσότερον γνώριμα καὶ καταληπτά, ἐιθυμούμεθα πάντοτε, ὅτι Ἐμεῖς οἱ Ἴωνες, ἐκτὸς τούτων ἄλλων, ἐδώσατε εἰς τὸ ἔθνος τὴν μεγαλυτέραν φυσιογνωμίαν τοῦ ἐλληνικοῦ διαφωτισμοῦ, πὸν πνευματικῶς προητοίμασε τὸν Ἀγῶνα τοῦ 21, τὸν Ἀδαμάντιον Κοραῖν. Ἀκόμη καὶ μετὰ 150 ἔτη ἐλευθέρου βίου τὸ ἔργον τοῦ Κοραῖ ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἐξοχὴν συμβολὴν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἰς τὴν διερεύνησιν τῆς κλασσικῆς φιλολογίας. Θεραπεύοντες παράλληλον Ἐπιστήμην, μετεφέρατε μὲ ἄλλους ὁμοτέχνους σας τὴν

* Ἐκτακτος συνεδρία τῆς 9ης Νοεμβρίου 1970.

έλληνικὴν συμβολὴν εἰς τὴν διερεῦνησιν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Τέχνης ἐπὶ ὑψηλοῦ διεθνοῦς ἐπιπέδου καὶ ἐτιμήσατε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν πατρίδα.

Καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Ἰθάκην σας, παραμένετε μαζί μας εἰς τὸν Οἶκόν σας τοῦτον, παραμένετε εἰς τὴν «Ἐστίαν τῶν Μυκηνηῶν», ποῦ ἀνήγειρον πρὸς τιμὴν σας φίλοι σας ἐκ τῆς μεγάλης Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, τῆς χώρας ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὁποίας ἐξήσατε καὶ ἐδιδάξατε ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας.

Ἐγχειρίζων εἰς ὑμᾶς τὴν περγαμηνὴν ταύτην τῆς ἐκλογῆς σας ὡς τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, εὐχομαι ὅπως ἡ εἰσοδός σας εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ἀποτελέσῃ νέον σταθμὸν τῆς δρασεώς σας διὰ τὴν διερεῦνησιν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Τέχνης.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Συγκλήτου ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Σπ. Μαρινάτος θὰ ὁμιλήσῃ εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ ἔργου σας.

Π Ρ Ο Σ Φ Ω Ν Η Σ Ι Σ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΑΡΙΝΑΤΟΥ

Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι Συνάδελφοι,

Κατὰ τὰ θέσμιμα καὶ κατὰ τὸ ἔθος τοῦ Ἰδρύματος τούτου διὰ πᾶν νέον μέλος πρέπει ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν νὰ καθαριάσῃ τὴν ιδιότητα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ διὰ μιᾶς τελετῆς. Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἐν παλαιότερον μέλος πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τὸν νέον Ἀκαδημαϊκόν, κατὰ φυσικὸν δὲ λόγον θεράπων τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης, ἐφόσον τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Κύριε Γεώργιε Μυλωνᾶ, συνάδελφε εἰς τὴν ὑπὸ γῆς δραστηριότητα, συνάδελφε καὶ εἰς τὰ ὑπέργεια πάντα, εἰς ἐμὲ ἔλαχεν ὁ κληρὸς νὰ σὲ προσφωνήσω κατὰ τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν σου. Τὸ ἔργον καθιστᾷ δυσκολώτερον εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ἢ παρουσία τοῦ τιμωμένου προσώπου, ἢ ὁποία ἐμποδίζει τὸν ὁμιλητὴν νὰ ἐκφρασθῇ ὅπως θὰ ἐξεφράζετο δι' ἕνα ἀπόντα. Εἶναι ἄλλως γνωστὴ καὶ ἡ ἀπλότης σου καὶ ἡ σύμμετρος μετριοφροσύνη σου. Θὰ ὁμιλήσω διὰ τοῦτο μὲ τὴν φειδώ, ἢ ὁποία εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν εἰκόνα τοῦ ἔργου σου. Θὰ προσπαθῶ ὅμως νὰ πλησιάσω ὅσον μοῦ εἶναι δυνατόν. Δὲν θὰ ἀπαριθμήσω τὰ ἔργα σου ἐν πρὸς ἕν. Δὲν θὰ καταλέξω τὰς τιμὰς, τῶν ὁποίων ἔτυχες κατὰ τὴν μακράν σου σταδιοδρομίαν εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Τὰ εὐρίσκει ὁ βουλόμενος ὅλα ἔτοιμα εἰς τὸ βιογραφικόν σου σημείωμα. Θὰ προσπαθῶ, ἀντὶ τῆς

ἐργασίας ταύτης τῆς ἀψύχου, νὰ δώσω μίαν εἰκόνα τοῦ βαθυτέρου νοήματος, μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι συνυφασμένα ἀκόμη μερικά ὀλίγια, ἐλάχισται προσωπικότητες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἰδική σου.

Ὁ Γεώργιος Μυλωνᾶς συμβολίζει μὲ τὴν ὄντοτήτά του μίαν φάσιν, μίαν τραγικὴν φάσιν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἔθνους μας. Ὁ Μυλωνᾶς δὲν ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐγεννήθη εἰς τὴν χώραν, ὅπου ἀνέτειλεν ἡ Ἡὼς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, εἰς τὴν Σμύρνην. Πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅλοι, ὅτι ἀπ' ἐκεῖ ἐξεκίνησε τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ κατέκτησε τὸν Κόσμον. Ἐκεῖ ἔζησεν ἐπὶ τρεῖς χιλιάδας συναπτά ἔτη καὶ ἀνεπτύχθη ὁ καθαρώτερος καὶ δξύτερος Ἑλληνικὸς στοχασμός. Ἐκεῖ ἀνεφάνη ὁ Ὅμηρος, ἐκεῖ οἱ πρῶτοι ποιηταί, οἱ πρῶτοι φιλόσοφοι, οἱ πρῶτοι μαθηματικοί, οἱ πρῶτοι γεωγράφοι, οἱ πρῶτοι θαλασσοπόροι εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Τίποτε δὲν ἴσχυσε νὰ ἀμαυρώσῃ αὐτὸ τὸ πνεῦμα οὔτε καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτήρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Θεωρῶ τὸ τραγικώτατον γεγονός τῆς γενεᾶς τῆς ἰδικῆς μας, ὅτι εἰς τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ εἰκοστοῦ μετὰ Χριστὸν αἰῶνος ἐξερριζώθη ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τὴν κοιτίδα του καὶ μάλιστα κατόπιν ἐπισήμου συμφωνίας. Ἐδέχθημεν ἔν καὶ ἡμισυ ἑκατομύριον τῶν ἀδελφῶν μας ὑπὸ μορφὴν προσφύγων. Πολλὸ ὀλίγο ὅμως ἠσθάνθησαν τότε, ὅτι ἐδέχθημεν συγχρόνως νὰ σχίσωμεν τὴν ἱερωτέραν περραμηνὴν τοῦ Ἔθνους, τῆς ὁποίας αἱ πρῶται γραμμαὶ ἐγράφησαν πρὸ τριάκοντα αἰῶνων καὶ αἱ τελευταῖαι ἐγράφοντο ἀκόμη εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἰδικόν μας.

Εἰς τὰς τελευταίας αὐτὰς γραμμαὶς ἀναφέρονται συγχρόνως καὶ τὰ τελευταῖα ὀνόματα τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ζοῦν ἀκόμη μεταξύ μας οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, εὐρίσκονται ἀκόμη καὶ ἐντὸς τῆς Ἀκαδημίας. Εἶς ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι καὶ ὁ Γεώργιος Μυλωνᾶς. Ἡ παρουσία του δι' αὐτὸν τὸν λόγον μεταξύ μας εἶναι μαζὶ καὶ παρηγορία, εἶναι καὶ σύμβολον, εἶναι καὶ ἐλπίς. Τίς οἶδεν! Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος πάντοτε ὑπῆρξε μέγας!

Ἐρχομαι τώρα καὶ εἰς δεῦτερον συμβολισμόν. Εἶναι καὶ συμβολισμὸς καὶ γεγονός μαζὶ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Γεωργίου Μυλωνᾶ. Ἐνωῶ τὴν λεγομένην ἐγκύκλιον παιδείαν, ἢ ὁποία μέχρι τοῦδε ἔδιδε καὶ τὴν μορφὴν εἰς τὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἐρευνητὴν καὶ τὸν ἄνθρωπον συγχρόνως. Εἶναι γνωστόν, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἢ ὁποία μᾶς φαίνεται πλέον ἡρωική, ἂν καὶ τὴν ἐζήσαμεν ἡμεῖς οἱ παλαιότεροι, τὰ σχολεῖα τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ ἦσαν ἀνώτερα ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Οἱ ἀριστεῖς τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας συνέρρεον εἰς τὰ σχολεῖα τῶν ὑποδούλων ἐκ φιλοπατρίας, ἐκ καθήκοντος πρὸς τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἠσθάνοντο τότε βαθύτατα. Οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες πάλιν τὰ σχολεῖά των τὰ συνετήρουν μὲ φανατισμὸν καὶ οἱ Ἐθνικοὶ Ἐδεργέται τὰ ἐπροικοδότουν ἀφειδῶς. Εἰς

τὴν Σμύρνην τὸ Ἑλληνικὸν γυμνάσιον, γνωστὸν ὡς *Εὐαγγελικὴ Σχολή*, ἀφῆκεν ἐποχήν.

Ὁ Γεώργιος Μυλωνᾶς (καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν εἶχεν ἢ παρέκβασις) ἔτυχε τῆς μορφώσεως ἐκείνης, τῆς ὁποίας δὲν τυγχάνουν πλέον οἱ Ἑλληνόπαιδες. Τότε τὰ γυμνάσια πάσης τῆς Ἑλλάδος ἔδιδον ἀκόμη τὴν πραγματικὴν γνῶσιν καὶ ἐξετέλουν τὸν πραγματικὸν προορισμὸν των, τὴν μόρφωσιν χαρακτηῖρος. Τὰ Κλασσικὰ γράμματα ἄφηνον τότε ἀκόμη τὴν σφραγιδα τῶν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μαθητοῦ. Τὰ Μαθηματικὰ ὤξυνον τὸ πνεῦμα. Τὰ Λατινικὰ ἐδίδασκον τὴν πειθαρχίαν τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τὴν τέχνην τοῦ ἐκφράζεσθαι. Τὰ Ἑλληνικὰ ἔδιδον τὸν τόνον τῆς Μούσης, ἐνέπνεον τὴν χάριν τῆς διατυπώσεως καί, πρὸ παντός, ἐδίδασκον τὴν εὐρύτητα τοῦ πνεύματος, τὴν ἰκανότητα τοῦ προσαρμολύεσθαι καὶ τὴν δυνατότητα ἐπομένως τῆς εὐρείας ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐπιστήμης.

Ἀφότου αἱ ἀνωτέρω συνθῆκαι ἐξέλιπον ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν, εἰς μὲν τὰ εὐρέα στρώματα ἠραιώθη κατὰ πολὺ ἡ κίνησις τοῦ πνεύματος, εἰς δὲ τοὺς ἐπιστημονικοὺς κλάδους ἀνεπτύχθησαν ἀντιστοίχως αἱ εἰδικότητες. Σήμερον, διὰ τὰ περιορισθῶ εἰς τὸ προκείμενον θέμα, ἔχομεν εἰδικότητας μὲ σεβαστὸν καὶ χρησιμώτατον ἔργον, μέχρι τοῦ σημείου νὰ ὑπάρχουν ἀρχαιολόγοι ὀνομαστοὶ ὁ εἷς διότι κατέχει βαθέως τοὺς πηλοῦς, ὁ ἄλλος τὰς λαβὰς, ὁ τρίτος τὴν ὕαλον, ὁ ἄλλος τὰ κνύματα καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἶναι ὠφελιμώτατον τὸ ἔργον καὶ προάγει τὴν Ἐπιστήμην. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁμως παρατηρεῖται ἤδη σαφῶς ἡ προϊοῦσα ὠχρότης εἰς τὸ σύνολον τῆς Ἐπιστήμης.

Ὁ Μυλωνᾶς εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐλαχίστους ἀκόμη ὑπάρχοντας ἀντιπροσώπους τῆς εὐρύτητος τῆς ἐρεῦνης. Ἡ εἰδικότης του εἶναι βεβαίως ἡ Προϊστορικὴ ἀρχαιολογία. Τὸ πρῶτόν του ἀνασκαφικὸν βιβλίον, Ὁ Νεολιθικὸς Συνοικισμὸς τῆς Ὀλύμπου, ἐκδοθὲν ἐν ἔτος μετὰ τὸ πρῶτόν του συνθετικὸν βιβλίον, Ἡ Νεολιθικὴ ἐποχὴ ἐν Ἑλλάδι, προδικάζουν ἤδη καὶ τὴν κυρίαν θεραπείαν τῆς Ἐπιστήμης ὑπ' αὐτοῦ. Σὺν τῷ χρόνῳ, ὁμοῦ μετὰ πολλῶν μικροτέρων μελετῶν, γράφει ἐκτενέστερα ἔργα περὶ Προϊστορικῆς Ἐλευσίνας, περὶ Ἁγίου Κοσμᾶ, περὶ Ἀρχαίων Μυκηνηῶν, περὶ Μυκηνηῶν καὶ Μυκηναϊκοῦ αἵωνος.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὰ ἔργα τῆς κατηγορίας ταύτης τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐπιστημονικὴν προσωπικότητα τοῦ Γεωργίου Μυλωνᾶ. Ἡ λεγομένη Κλασσικὴ ἀρχαιολογία καλλιεργεῖται ὑπ' αὐτοῦ παραλλήλως. Δημοσιεύει πολλὰς σχετικὰς μονογραφίας, ὅπως περὶ Χαλκοῦ ἀγαλματίου τοῦ Ἡρακλέους, περὶ Ἐρυθρομόρφου κρατήρος ἐξ Ἐλευσίνας, περὶ τοῦ Ἐρμού τοῦ Πραξιτέλους καὶ περὶ ἐνὸς ἄλλου λιθίνου γλυπτοῦ τῆς Ἀρτέμιδος. Τὰ χάλκινα καλλιτεχνήματα τὸν ἀπασχολοῦν ἐξ ἴσου καὶ γράφει περὶ Διὸς ἢ Ποσειδῶνος τοῦ Ἀρτεμισίου, καὶ περὶ τοῦ Ἐφήβου

τοῦ Μαραθῶνος. Ἡ Θεὰ Τύχη καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐμπειρία δωροῦνται εἰς αὐτὸν τὸν σπουδαῖον Πρωτοατικὸν ἀμφορέα τῆς Ἑλευσίνας. Δημοσιεύει καὶ τοῦτον εἰς ἀξιόλογον ἐκτεταμένην μονογραφίαν, καθὼς καὶ ἄλλα κλασσικὰ ἔργα τέχνης πραγματεύεται, ὅταν τὸ ἐκάλεσεν ἡ ἀνάγκη.

Μὲ τὴν αὐτὴν ἐμπειρίαν ὁ Γεώργιος Μυλωνᾶς θεραπεύει καὶ τὴν φιλολογικὴν πλευρὰν τῆς Ἐπιστήμης. Δημοσιεύει ἐργασίας οὐ μόνον περὶ Μυκηναϊκῶν ἐπιγραφῶν, ἀλλὰ πραγματεύεται καὶ τὸ πολύπλοκον πρόβλημα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς χρονολογίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου. Ἀλλὰ τὸ κύριον φιλολογικὸν ἔργον τοῦ τιμωμένου εἶναι ἡ ἔρευνα τῶν Μυστηρίων. Κατ' ἐπέκτασιν τῶν ἀνασκαφῶν του εἰς τὴν Ἑλευσίνα ἀπασχολεῖ τὴν γραφίδα του καὶ περὶ τὸ περίπλοκον πρόβλημα τῆς Ἑλευσινιακῆς λατρείας. Εἶναι θέμα πολὺπλευρον, τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ διαφωτίσῃ ἐξ ἴσου ὁ φιλόλογος, ὁ θρησκευτιολόγος, ὁ ἐπιγραφικὸς καὶ ὁ ἀρχαιολόγος. Ὁ Μυλωνᾶς γράφει πρῶτον περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ ὕμνου εἰς Δήμητρα καὶ τοῦ Ἑλευσινιακοῦ ἱεροῦ κατὰ τὸ 1942. Σχεδὸν μετὰ εἴκοσιν ἔτη (1961) ἀναλαμβάνει ἐκ νέου τὸ θέμα εἰς τὸ βιβλίον του Ἑλευσίς καὶ Ἑλευσινιακὰ Μυστήρια. Τοιαῦται εὐκαιρίαι εἰς τὴν Ἐπιστήμην εἶναι σπάνιαι. Ὁ ἀνασκαφεύς, ὅταν ὁ ἴδιος ἐπιληφθῆ καὶ τοῦ φιλολογικοῦ προβλήματος, βλέπει καὶ αἰσθάνεται ἄλλως ἢ ὁ ἐπαγγελματικὸς φιλόλογος, ὁ γράφων ἐντὸς τῆς Βιβλιοθήκης καὶ μόνης. Ἡ Ἑλευσίς δὲν εἶχε τύχει ἀμφιδεξίου θεράποντος, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἔγραψε τὸ περὶ αὐτῆς θεμελιῶδες σύγγραμμά του ὁ ἀείμνηστος διδάσκαλός μου Ferdinand Noack.

Δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ κλείσω τὴν παροῦσαν ὥχρὰν ἀπεικόνισιν τῆς προσωπικότητος τοῦ τιμωμένου, χωρὶς νὰ ἀναφέρω καὶ τὴν πλευρὰν τοῦ Ἑλληνοῦ. Ὁ Μυλωνᾶς ἔδρασεν ὁμιλῶν, συγγραφέων καὶ διδασκῶν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας κατὰ περισσότερον ἀπὸ μίαν ἀνθρωπίνην γενεάν. Εἰς τὰς τραγικὰς ἡμέρας τῆς λιμοκτονίας τῆς Ἑλλάδος ἔσπευσε νὰ ἀναλάβῃ τὴν προεδρίαν τοῦ Greek War Relief τοῦ Saint Louis καὶ ἄλλων πολιτειῶν. Ἐπὶ τέσσαρα ἔτη (1940 - 44) ἔπραξεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν ὑπὲρ Πατρίδος. Δύο δὲ ἔτη βραδύτερον (1946) ἐξέδωκεν εἰδικὸν βιβλίον περὶ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ἐνθα καὶ πάλιν προβάλλονται τὰ ζητήματα τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἐπιστήμης.

Ἀγαπητὴ Συνάδελφε καὶ φίλε,

Χαιρετίζω ἐκ βάθους ψυχῆς τὴν εἰσοδὸν Σου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν καὶ τὴν παρουσίαν Σου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τοῦ Πνεύματος, τοὺς ὁποίους, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς Γαλλικῆς ἀβρότητας ἐπεκράτησε νὰ ὀνομάζωμεν ἀθανάτους. Ἀθάνατον, φεῖ, οὐδὲν εἶναι πλὴν ἀκριβῶς τοῦ θανάτου. Ἐχομεν ὁμῶς ἐνταῦθα τὴν εὐκαιρίαν, οὐχὶ ἀπλῶς νὰ ἐργαζώμεθα, ἀλλὰ καὶ νὰ συνεργαζώ-

μεθα ὑπὸ τὴν σεπτὴν αἰγίδα τοῦ ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἰδρύματος τοῦ Ἑθνους. Σὺ ἀτομικῶς, ὁ ὁποῖος κατέχεις ἐπίζηλον θέσιν ἀνασκαφῆς μεταξὺ πάντων τῶν εἰδικῶν, ἀνασκάπτεις ἀκόμη ἀκούραστος. Ἐν ἀπὸ τὰ ἐνδοξότατα κέντρα διεθνῶς, μία ἀπὸ τὰς πόλεις ποὺ ἐδημοῦργησαν πολιτισμούς, εἶναι καὶ αἱ Μυκῆναι. Συνειργάσθημεν ἐκεῖ ὁμοῦ, συνειργάσθης κατόπιν μόνος σου ἐπὶ μακρότερον διάστημα μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Παπαδημητρίου. Τώρα ἀπέμεινες μόνος καὶ εἶσαι ὁ ἐπίσημος ἀνασκαφεὺς τῶν Μυκηνῶν. Κατ' ἔτος ἢ σκαπάνη σου ἀποδίδει κἀτι τὸ νεώτερον ὡς ἐτήσιον φόρον πρὸς τὴν Ἐπιστήμην. Ἐφέτος σὲ ἠνύνησεν ἡ τύχη καὶ ἀνεκάλυψες πολυτίμους τοιχογραφίας. Μόλις ἐπέστρεψα τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀπὸ τὴν Θήραν, ἔσπευσα νὰ ἴδω τὰ εὐρήματά σου εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Μουσείου. Ἡ ἀριστοκρατικὴ γυναικεῖα μορφή, τὴν ὁποῖαν ἀνεκάλυψες, θὰ εἶναι εἰς ἀκόμη πολῦτιμος θησαυρὸς ἐντὸς τῶν μουσείων τοῦ Ἑθνους. Ἡ λεπτὴ τέχνη της μᾶς ἐνθυμίζει τὰς λευκάς ληκύθους. Καταστόλιστος, σοβαρὰ, γεμάτη ἀξιοπρέπειαν καὶ γαλήνην, μοῦ ἐφάνη ὡς νὰ ἦτο μία ἀπὸ τὰς Μούσας. Ἀποφύγω νὰ τῆς δώσω ὄνομα, διότι, ὅπως προσεπάθησα ἀνωτέρω νὰ κάμω φανερόν, σὲ ἀγαποῦν μαζὶ πολλαὶ Μοῦσαι. Εἶναι λευκώλενος καὶ εἰς τὴν προτεινομένην δεξιάν της κρατεῖ κᾶτι. Κάτω ἀπὸ τὰς ὀξειδώσεις καὶ σκωρίας νομίζω νὰ ἀνεγνώρισα περιδέραιον μικρῶν καὶ μεγαλυτέρων πολυτίμων λίθων. Ἐσκέφθην ἀμέσως ὅτι εἶναι ἡ ἀτομικὴ Σου Μοῦσα, ἡ ὁποία σοῦ παρουσιάζει τὸ συμβολικὸν δῶρον τῆς πολυετοῦς προσφορᾶς Σου εἰς τὴν Ἐπιστήμην. Δέχθητι ὁμοῦ καὶ τὰς εὐχάς, τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχαριστίας τὰς ἰδικὰς μας.

Η ΓΕΝΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΥΚΗΝΑΪΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΜΥΛΩΝΑ

Κορωνίδα τοῦ λόγου τούτου ἀποτελοῦν τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα πληροῦν τὴν ψυχὴν μου τὴν μεγάλην δι' ἐμὲ στιγμὴν ταύτην, αἰσθήματα ἐγνωμοσύνης πρὸς τὰ ἐπιφανῆ Μέλη τοῦ σεβαστοῦ τούτου Σώματος διότι μὲ ἐθεώρησαν ἱκανὸν νὰ μετᾶσχω τοῦ ἔργου Του καὶ διότι διὰ τῆς ψήφου των μὲ κατέταξαν εἰς τὴν χορείαν τῶν σκαπανέων τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης. Ἰδίας εὐχαριστίας ὀφείλω εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας Καθηγητὴν κ. Λεωνίδαν Ζέρβαν διὰ τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν του καὶ εἰς τὸν πολλαπλῶς συνάδελφον Καθηγητὴν κ. Σπυρίδωνα Μαρινᾶτον διὰ τὴν γλαφυρὰν παρουσίαν τοῦ ἔργου μου. Πολλῶ μᾶλλον εὐχαριστίας καὶ αἶνους ἀναπέμπω εἰς τὸν Ὑψιστον, τοῦ ὁποῖου ἢ Χάρις